

УВОД

ОБЛИЦИ ВЛАДАВИНЕ. - Зависно ко је шеф државе, одређује се и облик владавине. Тако се као облик владавине једне државе може појавити: монархија (краљевина, цареваина и сл.) и република. За монархију је битно да се на челу таквог облика владавине налази монарх који, по правилу, на власт у једној држави долази путем наслеђивања и задржава је доживотно. Монархија може да буде: парламентарна (у којој власт има парламент), док монарх има више протоколарну функцију и представља државу у земљи и иностранству. То су тзв. уставне монархије. Постоје и тзв. апсолутне монархије у којима власт монарха у одређеној држави није ничим ограничена. У монархији, монарх има неограничену власт, па за свој рад не одговара ни коме. Али, за свој рад, посебно за кршење закона, монарх може да буде збачен са престола. Монарх, има и право на стављање апсолутног вета, приликом доношења закона, док такве могућности нема председник републике, у државама са републиканским обликом владавине. Мада се може истаћи, да код неких република и председник републике има могућност да закон врати законодавном органу (парламенту, скупштини) на поновно разматрање и доношење одлуке.

1. МОНАРХИЈА

Монархија је уз републику други основни облик владавине. У монархији је поглавар физичка особа која по правилу то постаје наслеђем и доживотно врши своју функцију.

Називи за такве државне поглаваре су: цар, краљ, султан, кнез, војвода, поглавица и емир.

Међутим, у историји је било и изборних монархија. Монарси су углавном своју власт легитимирали "милошћу Божјом." Данас таква пракса постоји још у Данској, Монаку и Уједињеном Краљевству. У наследној монархији већ је одавно превладао састав наслеђивања по првородству. Облик монархије који почива на праву добијеном од бога/божанства провлачи се још од Старог Египта где је фараон обожаван као бог.

Према облику власти и државног уређења монархија се сврстава у прву поделу а то је према облику владавине. Ова подела се узима према особинама које имају носиоци власти, начину доласка на власт, као и према односу власти и владара према грађанима. У монархији власт краља је неограничена, наследна и без одговорности. Она се трансформисала у данашњем смислу у власт закона. Историја познаје више врста монархија. Апсолутне монархије су биле пример неограничених монархија, а сталеске ограничених.

1.1. НЕОГРАНИЦЕНА МОНАРХИЈА

1.1.1 АПСОЛУТНЕ МОНАРХИЈЕ. У светској науци дуго се воде дискусије о тзв. "источњачком деспотизму". Деспотизам се дефинише као неограничена неконтролисана власт појединца, или у случају Саудијске Арабије породице, која се не коригује никаквим формалним правилима или законима и ослања се непосредно на силу. Конститутивна монархија заснована на очувању како закона, тако и права и прерогатива различитих сталежа и корпорација, принципијелно се разликује од деспотизма. Деспотизам се приписује углавном неевропским, а парламентарна монархија европским политичким структурама. Данас у свету има 12 апсолутних монархија. То су пре свега 7 арапских монархија, султатанта, шеиката или емирата - Саудијска Арабија, Оман Катар, Кувајт, Јордан, Бахреин и Уједињени Арапски Емирати који су федерација седам емирата, две азијске - Бутан и Брунеј, и по једна у Африци - Свазиленд, Океанији - Тонга и Европи - Ватикан. Све изузев Ватикана су у вези са Великом Британојом, посредством уговора о заштити, трговини или обоје. У десет од њих политичке партије су забрањене. У Свазиленду постоји једна партија, подређена владајућем режиму. Само у Јордану постоји вишепартијски систем (од 1976) и вишепартијски избори (од 1991), али и ту је демократија крхка, парламент је више пута распуштан. Арапске монархије се одржавају на идејним основама ислама.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com